

عنوان مقاله:

سازنده گرایی به عنوان مبنایی نظری برای کاربرد واقعیت مجازی در آموزش

محل انتشار:

اولین همایش ملی یادگیری سیار، از نظر تا عمل (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسنده:

بهنام رسولی - دانشجوی دکتری تکنولوژی آموزشی دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

واقعیت مجازی با توجه به ویژگی های مانند سه بعدی بودن، درگیرانه بودن، غوطه ور کننده و ارائهچندگانه می تواند جریان یادگیری را تسهیل کند. با این وجود، باید در نظر داشت این فناوری تنها یک ابزار است، ابزارها به خودی خود آموزش نمی دهند. آنها را باید با توجه به مبنای نظری برای اثربخشی بیشتر در آموزش به کار برد. تا به امروز، مبنای نظری استفاده از واقعیت مجازی در آموزش و پرورش به طور گسترده ای مورد توجه قرار نگرفته است. واقعیت مجازی برای محیطیادگیری اکتشافی بسیار مناسب است که یادگیرندگان را قادر می سازد از طریق آزمایش یادگیرند. ویژگی های واقعیت مجازی و پیش فرض های اصلی نظریه یادگیری سازنده گرایی سازگار هستند و نظریه سازنده گرایی مبنای معتبر و قابل اطمینانی برای تئوری یادگیری واقعیت مجازی فراهم می کند. کاربرد واقعیت مجازی در آموزش با توجه به اصول سازنده گرایی می تواند یادگیری بهبود ببخشد و استعداد واقعیت مجازی در آموزش را شکوفاتر سازد. از این رو توصیه می شود فناوری واقعیت مجازی با توجه به اصول سازنده گرایی در آموزش به کار برده شود.

کلمات کلیدی:

سازنده گرایی، واقعیت مجازی، آموزش، واقعیت ترکیبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1235807>

